

نبرد برای رهایی زنان از کوره راه نبرد طبقاتی میگذرد

هشت مارچ همه ساله به نام روز تجدید تعهد و مبارزه برای رهایی زنان از قید ستم طبقاتی و جنسی توسط زنان و مردان آزادی فواید جهان گرامی داشته میشود. این سنت سوسیالیستی اساساً و تاریفا ریشه در اعتراض زنان کارگر و زمتکشی دارد که ۱۶۰ سال قبل از امروز علیه بربریت، ستم و استثمار نظام سرمایه داری به پا فاستند. نظام سرمایه داری و مردسالاری همپنان به میات نامیمونش ادامه داده است، اما مبارزه با آن نیز در اشکال و زمینه های مختلف ادامه دارد. با گذشت هر سال و با عزم راسختر، مبارزات گسترده زنان برای رهایی از ستم طبقاتی، تاثیرات عمیق و عظیمی را به نفع فتح سنگهای جدید و تأمین حقوق کامل شده شان در سراسر جهان به همراه داشته و ارتجاع رنگارنگ را به عقب نشینی و تمکین واداشته است. علی الرغم این دست آوردها هنوز هم بی حقوقی، نابرابری و ستم مضاعف بر زنان در سطح جهان پیداد می کند.

در وضعیت کنونی و در متن بمران نظام سرمایه داری که ارتجاع و فاشیسم دارد دوران پسا مدرنیسم را رقم می زند، بورژوازی جهانی به خاطر کسب سود بیشتر متی از همان ارزش های لیبرالی در مبارزه با سیستم فئودالی و معنویات بازمانده از آن نیز عقب نشینی نموده و پس روی و عقبگرد بزرگی را با اتکا بر باورها، نیروها و حکومت های فوق ارتجاعی بر بشریت تممیل نموده و موج عظیمی از نگرانی و بی افقی را در میان تمام اقشار و طبقات اجتماعی دامن زده است. یکی از محصولات و فرآورده های کاپیتالیسم معاصر پرورش، سازماندهی و سرانجام گسیل باندهای سیاه و وحشی اسلامی به جان مردم و مدنیت در فاورمیانه و مناطق دیگری از جهان است. اولین طعمه و قربانی وحشت و ترور جنبش های اسلامی از شمال افریقا تا عراق، سوریه، فلسطین، ایران، افغانستان و سائر کشورها زنان هستند. در کنار این، صد ها میلیون زن زیر پاشنه های فونین ماکمیت های قرون وسطایی، زن ستیز با قوانین عصرمجبوری مورد حمایت قدرت های بزرگ امپریالیستی به سر می برند.

سه دهه جنگ و ماکمیت های اسلام سیاسی در افغانستان نمونه بارز و وحشتناک از تممیل فرودستی بیکران بر زن در جهان است. سلطه ارتجاع مذهبی و قومی و استیلای فرهنگ زن ستیز اسلامی همپا با سنت های قبیلوی و عصر مجری زن و زنده گی آن را به اسارت گرفته است. مرکز های بورژوا منشانه ماکمیت پوشالی به رهبری غنی، عبدالله و کرزی و حامیان جهانی آن طی نزدیک به دو دهه چیزی نبوده جز ارائه تصویر ایدیالیزه شده و دروغین از مکان اجتماعی و بهبود وضعیت زن در کشور؛ یک دهه و نیم پس از شکل گیری نظام و مناسبات ماکم به حمایت کشورهای امپریالیستی وضعیت اسفبار زنان و تراژیدی محرومیت و بیحقوقی عام و تام آن ها همچنان ادامه دارد و فشار مضاعف در اشکال مختلف زنده گی میلیونها زن را تهدید میکند. موقعیت هولناک و اپارتاید رواداشته شده نقاب از سیمای پلید و ضد زن رژیم پوشالی و حامیان دروغین حقوق زن و حقوق بشر در کمپ ارتجاع بورژوا-امپریالیستی می درد.

مماشات و معامله گری های آشکار سردمداران «دولت ومدت ملی» با جریان ها و دارودسته های جنایت پیشه اسلامی-قومی، از آن میان مذب اسلامی محتمتیار و طالبان، که تأیید حامیان و اربابان بین المللی رژیم را نیز با خود دارد، در محقیقت به معنی سلطه بلامنازع نیروهای سیاه اهریمنی و آرا و افکار آن ها، بر میات اجتماعی زنان و زمتکشان است.

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان در مالیکه عمیقا اعتقاد دارد که ممو تمامی رنج و درد تاریخی زنان فقط با از میان بردن زمینه های مادی ستم طبقاتی و با اتمام ریشه یی این سیستم طبقاتی در دراز مدت و با پیروزی انقلاب سوسیالیستی در افغانستان ممکن و میسر است ولی تا فرا رسیدن ان لطفه شکوهمند از هیچگونه پیکار آزادی بخش و دموکراتیک برای بهبود وضعیت زنان، رفع تبعیض و نابرابری و رهایی از قید پندارهای مردسالارانه دریغ نمی کند. ما از تمام زنان پیشرو و مبارزین آزاده در پیشاپیش آنها فعالان سوسیالیست طبقه کارگر افغانستان دعوت می کنیم تا صف مبارزه علیه نیروهای زن ستیز و ارتجاعی را محکم تر ساخته و با کسب آگاهی و همبسته گی بیش از پیش، این نبرد انسانی و رهایی بخش را جان تازه یی ببخشیم.

فهمسته باد هشتم مارچ روز همبستگی جهانی زنان

زنده باد سوسیالیسم!

نابود باد اپارتاید و تبعیض جنسیتی!

سازمان سوسیالیست های کارگری افغانستان

۳ مارچ ۲۰۱۷ مطابق ۱۳ مورت ۱۳۹۵